

Prædiken til 2. søndag efter helligtrekonger

Joh. 4, 5-26

Mange ting kan ske, når to mennesker møder hinanden. Det er forunderligt at tænke på, hvad et enkelt møde med et andet menneske kan føre til. Et eneste – måske tilfældigt - møde. Tænk bare på, da du mødte din ægtefælle. Måske var det i en bus, måske på aftenskolen, måske hos gode venner. Tilfældigt var det, da du rendte ind ham, men I blev gift; måske fik I børn; måske var du nødt at flytte til en anden del af landet for at leve sammen med ham. Og da kom hele din tilværelse til at udspille sig dér.

Men hvis nu du havde taget en anden bus; hvis nu, du havde meldt dig til tysk i stedet for engelsk på aftenskolen; hvis nu, du ikke var taget på besøg hos dine venner den aften, han også var der ... Ja, så havde dit liv set helt anderledes ud. Det er forunderligt at tænke på, hvordan tilfældigheder kan blive afgørende for et helt liv; hvordan et enkelt møde kan komme til at afstikke hele ens livsbane.

I dag hører vi også om to mennesker, der møder hinanden: En jødisk mand og en samaritansk kvinde. Og mødet bliver afgørende for kvinden; det kommer til at ændre hendes liv.

Det er en underlig, forvirret samtale,

de fører. Rundt og rundt går den; om tørst og om vand handler det. Og det er, som om de ind i mellem taler forbi hinanden:

Først er det Jesus, der er træt og tørstig og beder kvinden om hjælp til at få vand op af brønden. Men snart drejer samtalen sig om en anden slags tørst; en tørst, som Jesus kan slukke. Og da bliver rollerne byttet om. Nu gør han gældende, at han kan slukke hendes tørst – med levende vand, og at det vand, han giver, i hende kan blive til en kilde, der vælder med vand til evigt liv.

Nu handler det ikke om fysisk tørst længere, men om en dybere tørst, vi alle har. En længsel. Det handler om længslen efter mening og sammenhæng – at vort liv ikke bare er fragmenter og tilfældigheder og biologi – men at der er mere på færde. Mening. Og det handler om længslen efter kærlighed og barmhjertighed; efter det, der kan bære os gennem livet. Den længsel er en del af det at være menneske. Til alle tider og på mange måder har mennesker søgt efter mening og kærlighed; søgt efter Gud. Også på Jesu tid ledte mennesker efter Gud – var han nu i Samaria eller på Zions bjerg – de søgte efter ham mange steder. Ligesom vi i dag søger efter meningen med tilværelsen, men ofte

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

kommer vi til at lade os nøje med noget, der ikke mætter os alligevel, fordi det ikke stiller vores længsel.

Da Jesus kom, skete noget afgørende nyt: Da så mennesker deres håb og længsler legemliggjort i ham. Han stillede deres tørst efter mening og barmhjertighed. Det gjorde han, da han helbredte syge; det gjorde han, da han tog imod enhver, der kom til ham, og indbød dem til at være en del af fællesskabet. Og han besvarede menneskers længsel med sin forkyndelse; når han fortalte om Gud, som har plads til alle mennesker i sit rige. Jesus talte med kraft og myndighed; en myndighed, de ikke var vant til. Og da flokkedes de om ham; alle de mennesker, som havde mistet det meste; de mennesker, hvis længsel var blevet til et råb indeni. De syge, de udstødte, de lidende og sørgende. Han kom og vakte et håb i dem.

I dag hører vi om et forunderligt møde; et møde mellem to: En jødisk mand og en samaritansk kvinde; i virkeligheden er det Gud selv, kvinden møder. Og det bliver afgørende for hendes liv, for Gud stiller hendes tørst og besvarer hendes længsel.

Mon ikke det var hendes længsel, som havde drevet hende hid og did i et liv med mange partnere? Et forvirret liv, hvor intet stod fast; hvor meningen var skjult eller utydelig. Et liv, hvor en længsel, som hun ikke var sig bevidst og derfor ikke kunne give navn, drev hende rundt og videre og videre ...

I Jesus Kristus fik længslen navn: Den hedder mening og kærlighed og barmhjertighed. I Jesus Kristus finder længslen sit svar; i ham bliver vores tørst slukket. Amen

Louise Buch Jensen

Højby Sj

Salmer:

408, 670, -321, 441, 473, 680